

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Przz 8/10
04.11.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ptz-88/10 od 16.06.2010. godine protiv pravnosnažne presude Višeg prekršajnog suda u Beogradu 21 Prž 483/10 od 14.01.2010. godine, u predmetu prekršaja, u javnoj sednici veća održanoj dana 04.11.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA, PREINAČUJU SE presuda Višeg prekršajnog suda u Beogradu 21 Prž 483/10 od 14.01.2010. godine i rešenje Gradskog sudije za prekršaje Grada Beograda 107-Up.214817/08 od 04.07.2008. godine, tako što se prekršajni postupak pokrenut protiv okrivljenog pravnog lica Javnog radiodifuznog preduzeća "Studio B" iz Beograda zbog prekršaja iz člana 146. stav 1. tačka 1. u vezi sa čl. 20. i 97. Zakona o javnim nabavkama i okrivljenog odgovornog lica D.M.M, zbog prekršaja iz člana 146. stav 1. tačka 1. i stava 2. u vezi sa čl. 20. i 97. Zakona o javnim nabavkama, OBUSTAVLJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Višeg prekršajnog suda u Beogradu 21 Prž 483/10 od 14.01.2010. godine, stavom prvim izreke, odbijena je, kao neosnovana, žalba advokata V.S. iz B. izjavljena u ime okrivljenih JRP "Studio B" iz Beograda i odgovornog lica D.M.M. i potvrđeno rešenje Gradskog sudije za prekršaje Grada Beograda 107-Up.br.214817/08 od 04.07.2008. godine kao pravilno i zakonito, a stavom drugim izreke, u delu izrečene novčane kazne za odgovorno lice D.M.M. ista se zamenjuje u skladu sa članom 37. stav 3. Zakona o prekršajima ukoliko se kazna ne plati zameniće se radom u javnom interesu ili kaznom zatvora ukoliko okrivljeni istu ne plate u roku od 15 dana od dana prijema ove presude, naplatiti prinudnim putem. Navedenim prvostepenim rešenjem Gradskog sudije za prekršaje Grada Beograda od 04.07.2008. godine, stavom prvim izreke okrivljeno Javno radiodifuzno preduzeće "Studio B" kao pravno lice i D.M.M. kao odgovorno lice u pravnom licu oglašeni su odgovornim i to pravno lice zbog prekršaja iz člana 146. stav 1. tačka 1. u vezi sa čl. 20. i 97. Zakona o javnim nabavkama, a odgovorno lice zbog prekršaja iz člana 146. stav 1. tačka 1. i stava 2. u vezi sa čl. 20. i 97. Zakona o javnim nabavkama, izvršenih na način bliže opisan u izreci rešenja i izrečene su im novčane kazne i to okrivljenom pravnom licu u iznosu od 100.000,00 dinara a okrivljenom odgovornom licu u iznosu od 30.000,00 dinara, koje sume su dužni uplatiti u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti rešenja jer će se u protivnom pravnom licu kazna naplatiti prinudno o njegovom trošku a odgovornom licu svakih započelih 500,00 dinara novčane kazne do iznosa od 15.000,00 dinara zameniti u jedan dan zatvora shodno odgovarajućim zakonskim odredbama dok će se ostatak naplatiti prinudno o trošku imenovane. Okrivljeni su obavezani da na ime troškova postupka uplate paušalno određene iznose od po 800,00 dinara pod pretnjom prinudnog izvršenja. Stavom dva izreke prvostepenog rešenja obustavljen je prekršajni postupak protiv JRP "Studio B" kao pravnog lica pokrenut po osnovu povrede člana 45. stav 1. tačka 3. Zakona o sredstvima u svojini Republike Srbije zbog zastarelosti prava na pokretanje i dalje vođenje postupka, a stavom tri izreke obustavljen je prekršajni postupak protiv D.M.M. kao odgovornog lica u pravnom licu zbog prekršaja iz člana 45. stav 1. tačka 3. stav 2. Zakona o sredstvima u svojini Republike Srbije zbog zastarelosti prava na pokretanje postupka saglasno članu 234. stav 1. tačka 8. Zakona o prekršajima. Protiv navedene presude Višeg prekršajnog suda u Beogradu Republički javni tužilac je podigao zahtev za zaštitu zakonitosti zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz člana 234. stav 1. tačka 15. Zakona o prekršajima i povrede materijalnog prekršajnog prava u smislu člana 235. stav 1. tačka 3. Zakona o prekršajima. U zahtevu navodi da je izreka pobijane presude nerazumljiva, protivrečna sama sebi i da za istu nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Ističe da je u delu odluke o novčanoj kazni, ista za odgovorno lice u celosti zamenjena u skladu sa članom 37. stav 3. Zakona o prekršajima, pri čemu je nejasno da li za okrivljeno odgovorno lice treba da plati okrivljeno pravno lice i da li će se i prema njemu naplata sprovesti prinudnim putem, kao i zašto se sprovodi prinudna naplata i za koliki iznos, ako se neuplaćena novčana kazna zameni zatvorom ili radom u javnom interesu. Ukazuje da je Viši prekršajni sud pobijanom presudom povredio materijalno pravo u smislu člana 235. stav 1. tačka 3. Zakona o prekršajima, jer je za predmetni prekršaj nastupila apsolutna zastarelost prekršajnog gonjenja. Pozivajući se na odredbe čl. 10. i 11. Zakona o prekršajima ukazuje da su prema izreci prvostepenog rešenja, okrivljeni zaključili ugovore od 28.05.2007., 05.07.2007. i 09.08.2007. godine, a da prethodno nije bio sproveden postupak javne nabavke iz čega proizilazi da je prekršaj

učinjen propustanjem da se nešto učini (necinjnjem). Stoga je dan zaključenja ugovora vreme izvršenja prekršaja, pa je i apsolutna zastarelost za prekršajno gonjenje okrivljenih za prekršaj koji je u pitanju nastupila 29.05.2009. odnosno 06.07.2009. odnosno 10.08.2009. godine, a ne dvostrukim protekom vremena za prekršajno gonjenje od dana završetka kontrole 11.02.2008. godine, kako to pogrešno u obrazložnju pobijane presude navodi drugostepeni sud. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev za zaštitu zakonitosti kao osnovan i u celosti preinači pravosnažnu presudu Višeg prekršajnog suda u Beogradu 21 - Prž - 483/10 od 14.01.2010. godine tako što će obustaviti prekršajni postupak protiv okrivljenog pravnog lica i odgovornog lica u pravnom licu za prekršaj iz člana 146. stav 1. tačka 1. u vezi sa čl. 20. i 97. Zakona o javnim nabavkama za pravno lice i prekršaja iz člana 146. stav 1. tačka 1. i stav 2. u vezi čl. 20. i 97. istog Zakona za odgovorno lice zbog nastupanja apsolutne zastarelosti prekršajnog gonjenja.

Vrhovni kasacioni sud je obavestio o sednici veća Republičkog javnog tužioca, koji iako uredno obavešten nije pristupio. Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 266. stav 1. Zakona o prekršajima Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je osnovan.

Nakon ocene navoda zahteva i dostavljenih spisa prekršajnog postupka Vrhovni kasacioni sud nalazi da se osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti ukazuje na povrede materijalnog prava u smislu člana 235. stav 1. tačka 3. Zakona o prekršajima, kojim je propisano da povreda materijalnog prava postoji ako je prekršajni propis povređen kada je u pitanju da li ima okolnosti koje isključuju prekršajno gonjenje, a naročito da li je nastupila zastarelost prekršajnog gonjenja ili je stvar već pravosnažno presuđena.

Odredbom člana 76. stav 1. Zakona o prekršajima je propisano da se prekršajni postupak ne može pokrenuti ako protekne jedna godina od dana kada je prekršaj učinjen. Odredbom stava 7. istog člana Zakona o prekršajima je propisano da prekršajno gonjenje zastareva u svakom slučaju kada protekne dva puta onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarelost gonjenja.

Odredbom člana 146. stav 1. tačka 1. Zakona o javnim nabavkama ("Sl. glasnik RS" br. 39/02, 43/03, 55/04 i 101/05), propisano je da će se novčanom kaznom od 100.000 do 1.000.000,00 dinara kazniti za prekršaj naručilac ako dodeli ugovor o javnoj nabavci bez prethodno sprovedenog postupka propisanog ovim zakonom (član 20.), a stavom 2. istog člana zakona propisano je da će se za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniti i odgovorno lice naručioca novčanom kaznom od 20.000 do 50.000,00 dinara. Članom 20. Zakona o javnim nabavkama propisano je da se dodela ugovora o javnim nabavkama vrši u otvorenom postupku, a da se može vršiti i u restriktivnom postupku i u postupku sa pogađanjem, a prema članu 97. istog Zakona propisano je da su predmet ugovora o javnoj nabavci usluge navedene u aneksima Ia i Ib koji su sastavni deo ovog zakona, te da se javna nabavka usluga koje su neposredno subvencionisane iz budžeta sa više od 50% i kod kojih naručilac nije direktni korisnik budžetskih sredstava vrši po odredbama ovog zakona.

Prema izreci prvostepenog rešenja Gradskog sudije za prekršaje Grada Beograda 107-Up.br.214817/08 od 04.07.2008. godine, okrivljeno pravno lice JRP "Studio B" i odgovorno lice u pravnom licu D.M.M, oglašeni su odgovornim što su po ugovorima broj 95 i 96 od 28.05.2007. godine, 121 i 122 od 05.07.2007. godine i 133 i 134 od 09.08.2007. godine kod E. štedionica AD izvršili oročenje depozita u visini od ukupno 90.000.000,00 dinara i po ovom osnovu ostvarili prihod od 648.416,65 dinara, a da prethodno nije bio sproveden postupak javne nabavke finansijskih odnosno bankarskih usluga, kako je to ustanovljeno kontrolom od strane Agencije za budžetsku rezervu obavljenom sa prekidima u periodu od 13.09.2007. do 11.02.2008. godine, čime je pravno lice izvršilo prekršaj iz člana 146. stav 1. tačka 1. u vezi sa čl. 20. i 97. Zakona o javnim nabavkama, a odgovorno lice delo kažnjivo po članu 146. stav 1. tačka 1. i stav 2. u vezi sa čl. 20. i 97. istog Zakona.

Prema obrazloženju presude Višeg prekršajnog suda u Beogradu 21 Prž 483/10 od 14.01.2010. godine kojom je odbijena je žalba branioca okrivljenih, a navedeno prvostepeno rešenje potvrđeno kao pravilno i zakonito, u konkretnom slučaju nije nastupila zastarelost prekršajnog gonjenja, jer rok zastarelosti za predmetne prekršaje počinje da teče od dana završetka budžetske kontrole odnosno 11.02.2008. godine, te je poslednji dan kada zastarelost nastupa 11.02.2010. godine

Polazeći od navedenih odredaba Zakona o javnim nabavkama, kojima su propisana bitna obeležja prekršaja za koji su okrivljeni oglašeni odgovornim i kažnjeni i opisa radnje izvršenja prekršaja date u izreci prvostepenog rešenja, po shvatanju Vrhovnog kasacionog suda, vreme izvršenja prekršaja iz člana 146. stav 1. tačka 1. i stav 2. Zakona o javnim nabavkama u vezi sa članom 20. i 97. istog Zakona, je dan kada su okrivljeni zaključili ugovor o oročenju depozita, a da prethodno nije bio sproveden postupak javne nabavke finansijskih odnosno budžetskih usluga. Stoga se osnovano u zahtevu za zaštitu zakonitosti navodi da je u konkretnom slučaju apsolutna zastarelost prekršajnog gonjenja nastupila 28.05.2009., 05.07.2009. i 09.08.2009. godine. Kako je pobijana presuda Višeg prekršajnog suda doneta dana 14.01.2010. godine, to je ista doneta po proteku roka od dve godine od učinjenog prekršaja odnosno u vreme kada je nastupila apsolutna zastarelost prekršajnog gonjenja po članu 76. stav 7. Zakona o prekršajima. Sa iznetih razloga se osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti ukazuje da je pobijana presuda doneta uz povredu materijalnog prava iz člana 235. stav 1. tačka 3. Zakona o prekršajima.

Obzirom da je Viši prekršajni sud u pobijanoj presudi pogrešno zaključio da rok zastarelosti za predmetne prekršaje počinje da teče od dana završetka budžetske kontrole odnosno 11.02.2008. godine, i da je poslednji dan kada zastarelost nastupa 11.02.2010. godine, to je odlučujući po žalbi propustio da zbog nastupanja zastarelosti prekršajnog gonjenja žalbu uvaži i preinači prvostepeno prekršajno rešenje tako što će postupak protiv okrivljenih obustaviti, zbog čega je Vrhovni kasacioni sud, na osnovu člana 266. stav 3. u vezi člana 216. stav 1.

tačka 6. Zakona o prekršajima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

Sud je cenio navode zahteva za zaštitu zakonitosti kojima se ukazuje na bitne povrede odredaba prekršajnog postupka u smislu člana 234. stav 1. tačka 15. Zakona o prekršajima, ali ih nije posebno obrazlagao imajući u vidu odluku donetu u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Radojka Marinković,s.r.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Živković,s.r.